

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 16. septembra 2019. godine
Br. ref.:RK 1425/19

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KO124/19

Podnosilac

Premijer Republike Kosovo

**Zahtev za tumačenje akta ostavke premijera Republike Kosovo i
definisanje nadležnosti i funkcionisanja Vlade nakon podnošenja
ostavke premijera**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo premijer Republike Kosovo, g. Ramush Haradinaj (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Predmetna stvar

2. Predmetna stvar je zahtev za tumačenje akta ostavke premijera Republike Kosovo i definisanje nadležnosti i funkcionisanja Vlade nakon podnošenja ostavke premijera.
3. Podnosilac zahteva je Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) postavio sledeća pitanja:
  - (i) *“da li se nakon ostavke premijera može smatrati da je situacija koja je nastala nakon tog akta, kao je to utvrđeno članom 95. stav 5, analogna situaciji kada se za Vladu smatra da je u ostavci u smislu člana 100. stav 6 Ustava i raspuštanja Skupštine u smislu člana 82. stav 1 podstav 2[?]”* i
  - (ii) *“kakve su nadležnosti i funkcionisanje Vlade nakon podnošenja ostavke premijera?”*.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 10 člana 93. [Nadležnosti Vlade] u vezi sa članom 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 29. jula 2019. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
6. Istog dana, predsednica Suda je imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Gresa Caka-Nimani i Safet Hoxha.
7. Istog dana, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao po jednu kopiju zahteva predsedniku Republike Kosovo, njegovoj ekselenciji, g. Hashimu Thaçiju (u daljem tekstu: predsednik) i predsedniku Skupštine Republike Kosovo, g. Kadriju Veseliju (u daljem tekstu: predsednik Skupštine) sa zahtevom da se isti dostavi svim poslanicima Skupštine. Tom prilikom, Sud je pozvao predsednika i predsednika Skupštine, kao i poslanike Skupštine da svoje komentare, ako ih imaju, dostave do 12. avgusta 2019. godine.
8. Dana 13. avgusta 2019. godine, Parlamentarna grupa Pokreta SAMOOPREDELJENJE! (u daljem tekstu: PSO), koju je zastupala poslanica Albulena Haxhiu, dostavila je svoje komentare Sudu.
9. Dana 14. avgusta 2019. godine, Sud je poslao podnosiocu zahteva kopiju komentara Parlamentarne grupe PSO i pružio mu mogućnost da dostavi svoje komentare ako ih ima, i zatražio od njega da do 21. avgusta 2019. godine, dostavi akt o ostavci na mesto premijera Republike Kosovo.

10. Istog dana, po jedna kopija komentara Parlamentarne grupe PSO je poslata predsedniku i predsedniku Skupštine sa zahtevom da se kopija komentara raspodeli poslanicima Republike Kosovo.
11. Dana 4. septembra 2019. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Dana 11. juna 2017. godine, održani su prevremeni izbori za Skupštinu.
Dana 8. jula 2017. godine, CIK je potvrdio rezultate izbora za Skupštinu.
13. Dana 7. septembra 2017. godine, izborom predsednika i potpredsednika konstituisana je Skupština.
14. Istog dana, predsednik je Ramushu Haradinaju, kao kandidatu koga su predložili DPK, ABK i Inicijativa, dao mandat za formiranje Vlade.
15. Dana 9. septembra 2017. godine, Skupština je sa šezdeset i dva (62) glasa "za" izabrala Vladu Republike Kosovo sa premijerom Ramushem Haradinajem.
16. Dana 19. jula 2019. godine, podnosilac zahteva je u svojstvu premijera Republike Kosovo, na 111. sednici Vlade Republike Kosovo, objavio neopozivu ostavku na položaj premijera.
17. Dana 22. jula 2019. godine, podnosilac zahteva se zvanično obratio predsedniku i predsedniku Skupštine sa obaveštenjem o ostavci na položaj premijera. U stavu 3 tog pisma, podnosilac zahteva je naglasio sledeće: "do izbora nove Vlade vršiću svoju ustavnu dužnost premijera i Vlade u ostavci".

Navodi podnosioca

U vezi sa prihvatljivošću zahteva

18. Podnosilac zahteva navodi da član 93 (10) [Nadležnosti Vlade] Ustava izričito daje nadležnost Vladi da podnosi pitanja Ustavnom sudu. Podnosilac zahteva tvrdi da: "*[...] Ova nadležnost, prema ovoj ustavnoj odredbi, predstavlja široku nadležnost i ne podleže bilo kakvom ograničenju, uključujući, ali ne ograničavajući se na specifične slučajeve nabrojane u članu 113. Ustava*".
19. Podnosilac zahteva se poziva na presudu ovog Suda u slučaju br. KO98/11, u kojoj je u vezi sa zahtevom koji je podnet na osnovu člana 93 (10), Sud, između ostalog, utvrdio da: "*ukoliko su pitanja ustavna pitanja onda će Vlada biti ovlašćena strana i zahtev će biti prihvatljiv*".
20. S tim u vezi, podnosilac zahteva dodaje: "*Iz ustavnog ovlašćenja Vlade proističe i pravo premijera da podnosi ustavna pitanja, koja se inače ne mogu podnositi na osnovu člana 113. stav 2 i 3 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava. Ovo stoga što postoje pravna akta i okolnosti koje se smatraju*

“ustavnim pitanjima” ali koja se formalno ne mogu podnositi Ustavnom sudu jer nemaju formu zakona, dekreta, uredbi ili statuta opštine (prema članu 113. stav 2 Ustava). Takav je slučaj sa “ostavkom premijera”, kao aktom koji nije zakon ili dekret, već je radnja koja je prouzrokovala određeno političko-pravno dejstvo od takve važnosti da postoji društvena potreba za tumačenjem Ustava”.

21. Podnosilac zahteva tvrdi da se za ostavku premijera, nakon njegovog govora i obaveštenja upućenog predsedniku i predsedniku Skupštine, može smatrati da spada u okvir materijalne nadležnosti (*ratione materiae*) Suda iz razloga što pokrenuta pitanja spadaju u red ustavnih pitanja, kao što je i prikazano u slučajevima br. KO80/10 i KO103/14 ovog Suda. Podnosilac zahteva dodaje: “Sasvim je jasno da je karakteristika kriterijuma „ustavnog pitanja“, što je utvrđeno i gore navedenim slučajevima, ta da pitanje spada u delokrug Ustava Republike Kosovo kako u smislu slova, tako i u smislu duha”.
22. Što se tiče najnovije prakse Suda, konkretnije slučaja br. KO79/18, podnosilac zahteva, između ostalog, navodi da: “U rešenju br. KO 79/18, Ustavni sud pominje frazu „u svom sadašnjem sastavu“, iz čega se može shvatiti da postoji trenutni unutrašnji konsenzus da se razmatraju samo pitanja koja proističu iz člana 113. koji iznosi na videlo diskreciono pravo Suda da sam definiše „ustavna pitanja“. Takođe, u istoj odluci je predstavljen istorijski osvrt na prihvatanje „ustavnih pitanja”.
23. Na kraju, podnosilac zahteva tvrdi da trenutni zahtev spada u red ustavnih pitanja koja utiču na podelu vlasti, očuvanje ustavnog poretka i izgradnju države. Podnosilac zahteva navodi: “[...] Sud je ranije razmatrao i obzirom na to da je Sud istakao da ima diskreciono pravo na usko ili široko definisanje „ustavnih pitanja“, ovo diskreciono pravo se u ovom slučaju treba upotrebiti za široko definisanje prihvatljivosti. Ovo iz razloga što se izgradnja države mora shvatiti kao *in perpetuum* i što na „društvenu potrebu da Sud bude uključen u tumačenja određenih članova Ustava“ ne treba da utiču vreme postupanja, trenutni sastav, niti evolucija diskrecionog prava Ustavnog suda”.

U vezi sa meritumom zahteva

24. Podnosilac zahteva navodi da Ustav ne utvrđuje nadležnosti Vlade u ostavci, kao i da u nedostatku Zakona o Vladi, takve situacije ostaju pravno neuređene. Podnosilac zahteva u vezi sa članom 95 (5) [Izbor Vlade] Ustava dodaje: “Ustav ne utvrđuje da li se u gore navedenom slučaju smatra da je Vlada u ostavci, kao što je slučaj kada se izglasa predlog nepoverenja Vladi u celini, utvrđen članom 100. stav 6 Ustava”.
25. U tom pravcu, podnosilac zahteva tvrdi da je u periodu pre stupanja na snagu Ustava, Ustavni okvir za privremenu samoupravu na Kosovu predviđao situaciju Vlade u ostavci, u kojem je u članu 3. tačka 9.3.13, utvrđeno sledeće: “Nakon ostavke Predsednika Vlade, čitava Vlada podnosi ostavku. Vlada nastavlja rad kao privremena do izbora novog Predsednika Vlade”.

26. Podnosilac zahteva navodi da u smislu člana 95 (5) Ustava, razrešenje Vlade podrazumeva uspešno izglasavanje predloga o nepoverenju Vladi od strane Skupštine. Podnosilac zahteva tvrdi da: *„Što se tiče smisla člana 95. stav 5 Ustava, Komentar Ustava Republike Kosovo, sa autorima prof. dr. Enver Hasani / prof. dr. Ivan Čukalović, kaže „U smislu člana 95.5, premijer je zadužen Vladom, i razrešenje, ostavka ili prazno mesto premijera, ima ipso iure posledicu razmatranja Vlade kao razrešenu”.*
27. Što se tiče člana 100 (6) [Predlog o nepoverenju] Ustava, podnosilac zahteva navodi: *„Ako uzmemo u obzir dosadašnju praksu primene Ustava u situacijama utvrđenim članom 100. (kada je uspešno izglasan predlog o nepoverenju) ili u slučajevima iz člana 82. stav 1 podstav 2 (kada je Skupština sama odlučila o raspuštanju), dakle, u obe situacije, Vlada (Vlada Thaçi I, Vlada Thaçi II, Vlada Mustafa) je u periodu od uspešnog izglasavanja predloga za nepoverenje, odnosno raspuštanja Skupštine, do izbora nove Vlade nastavila da vrši funkciju, da organizuje i održava redovne sednice Vlade, uzdržavajući se od potpunog vršenja ustavnih nadležnosti, kao npr. nije usvajala nacрте zakona”.*
28. Podnosilac zahteva se takođe poziva i na ustavne i zakonske odredbe zemalja u regionu, kao što su Republika Albanija, Republika Hrvatska i Republika Severna Makedonija, a u vezi sa pitanjima koja regulišu nadležnosti vlada u ostavci.

Komentari koje je dostavila Parlamentarna grupa PSO

29. Parlamentarna grupa PSO u svojim komentarima u vezi sa zahtevom naglašava da podnosilac zahteva ni u kom slučaju ne može podneti ustavno pitanje ukoliko to pitanje nije utvrđeno u članu 113. Ustava. Po navodima Parlamentarne grupe PSO, iz sadržaja zahteva se može utvrditi da isti “prima facie” ne spada pod nadležnost koja je utvrđena članom 113. Ustava.
30. Pozivajući se na najnoviju sudsku praksu Suda, konkretno na rešenje o neprihvatljivosti Ustavnog suda u slučaju KO79/18, *Predsednik Republike Kosovo*, od 21. novembra 2018. godine, po pitanju nadležnosti koja je utvrđena u članu 113. Ustava, Parlamentarna grupa PSO, tvrdi da podnosilac zahteva ne može da koristi član 93 (10) Ustava za podnošenje pitanja Sudu ukoliko pitanje ne spada u delokrug člana 113. Ustava. Oni su dodali da ovakvu vrstu upućivanja ustavnih pitanja nije mogao da koristi ni predsednik na osnovu člana 84 (9) Ustava.
31. Takođe, pozivajući se na najnoviju sudsku praksu Suda, konkretnije na rešenje o neprihvatljivosti u slučaju KO131/18, *Predsednik Republike Kosovo*, od 6. marta 2019. godine, po pitanju nadležnosti koja je određena u članu 113. Ustava, Parlamentarna grupa PSO, dodaje: *“[...] prema Ustavu i sudskoj praksi ovog Suda, autoritet predsednika za upućivanje pitanja se mora shvatiti u vezi sa odredbama Ustava koje se odnose na nadležnost Suda utvrđenu članom 113. Ustava, a ustavna odredba propisana stavom 9 člana 84. Ustava, u kojoj se navodi da predsednik može “pokrenuti ustavna pitanja” povezana je sa članom 113. Ustava”.*

32. Na kraju, Parlamentarna grupa PSO, smatra: “[...] S obzirom na to da nijedno pravno činjenje ili nečinjenje (ustavno pitanje) podnosioca (premijera u ostavci) ne potpada pod član 113. Ustava, tačnije pod nadležnost Ustavnog suda, Parlamentarna grupa [PSO] smatra da zahtev podnosioca nema ustavnog i zakonskog osnova [...] Ustavni sud treba da donese rešenje o neprihvatljivosti kojim će odlučiti da se takvi zahtevi koji su besmisleni i van svake pravne logike proglašavaju neprihvatljivim”.

Prihvatljivost zahteva

33. Sud prvo ispituje da li podneti zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje propisani Zakonom o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i Poslovníkom o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2018 (u daljem tekstu: Poslovník).
34. Član 113. stav 1 Ustava propisuje da: “Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način”.
35. Sud naglašava da je Vlada ovlašćena strana na osnovu člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] stavovi 2 i 3 Ustava.
36. Na osnovu člana 113. stav 2 Ustava: “Skupština Kosova, Predsednik Republike Kosovo, Premijer i Ombudsman su ovlašćeni za podnošenje sledećih pitanja:
- (1) saglasnost zakona, dekreta Predsednika i Premijera i uredbi Vlade, sa Ustavom;
  - (2) saglasnosti Statuta opština sa Ustavom“.
37. Dalje, član 113. stav 3 Ustava, propisuje: [...], Vlada [...] [je] ovlašćena da podnosi sledeća pitanja:
- (1) sukob ustavnih nadležnosti između Skupštine Kosova, Predsednika Republike Kosovo i Vlade Kosova;
  - (2) saglasnosti predloženog referenduma sa Ustavom;
  - (3) saglasnosti objavljivanja vanrednog stanja i mera preduzetih tokom istog sa Ustavom;
  - (4) saglasnost predloženih ustavnih amandmana sa obaveznim međunarodnim sporazumima, ratifikovanih ovim Ustavom i razmatranje ustavnosti procedure sprovođenja;
  - (5) ako je Ustav prekršen tokom izbora Skupštine.
38. S tim u vezi, član 113. stavovi 2 i 3 Ustava, izričito predviđa slučajeve koje Vlada može podnositi Ustavnom sudu.
39. U vezi sa konkretnim slučajem, Sud podseća da podnosilac u ovom zahtevu traži “Tumačenje akta ostavke premijera Republike Kosovo i definisanje nadležnosti i funkcionisanja Vlade nakon ostavke premijera”.
40. Konkretnije, podnosilac zahteva postavlja Sudu sledeće pitanje:
- “da li se nakon ostavke premijera može smatrati da je situacija koja je nastala nakon tog akta, kao što je utvrđeno članom 95. stav 5 [Ustava],

analogna situaciji kada se za Vladu smatra da je u ostavci u smislu člana 100. stav 6 Ustava i raspuštanja Skupštine u smislu člana 82. stav 1 podstav 2, i shodno tome, kakve su nadležnosti i funkcionisanje Vlade nakon podnošenja ostavke premijera?”

41. Sud podseća da podnosilac zahteva što se tiče prihvatljivosti zahteva navodi da: *“Član 93. stav 10 [...] Ustava izričito dodeljuje Vladi nadležnost za podnošenje pitanja Ustavnom sudu. Ova nadležnost, prema ovoj ustavnoj odredbi, predstavlja široku nadležnost i ne podleže bilo kakvom ograničenju, uključujući, ali ne ograničavajući se na specifične slučajeve nabrojane u članu 113. Ustava “.*
42. U prilog svojim argumentima, podnosilac zahteva dalje dodaje da je *“Ustavni sud u odluci u slučaju br. KO 98/11, u kojoj je razmatrao prihvatljivost zahteva koji je podnela Vlada Kosova na osnovu člana 93. stav 10 Ustava, odlučio da “ukoliko su pitanja ustavna pitanja onda će Vlada biti ovlašćena strana i zahtev će biti prihvatljiv” na osnovu člana 93. stav 10 Ustava.”*
43. Prema tome, podnosilac zahteva tvrdi da se zahtev treba proglašiti prihvatljivim zbog toga što *“ostavka premijera”* spada u red *“ustavnih pitanja”* i da pojašnjenje ovog pitanja utiče na *“odelu vlasti i očuvanje ustavnog poretka“.*
44. S tim u vezi, kao što je to pravilno naglašeno u sadržaju zahteva podnosioca, Ustavni sud, na osnovu člana 113. stav 1 Ustava, ima nadležnost da odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
45. U tom smislu, Sud je konačna vlast za tumačenje Ustava, prema članu 112. stav 1 Ustava, u vezi sa slučajevima koji su mu podneti u skladu sa članom 113. S tim u vezi, Sud je jasno naglasio da se ne bavi tumačenjima o pitanjima koja se povezuju sa pravnim radnjama ili ne-radnjama ustavnih institucija za koje nije ovlašćen prema članu 113. Ustava (vidi slučaj Ustavnog suda KO79/18, *Predsednik Republike Kosovo*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. novembra 2018. godine).
46. Što se tiče značenja i granica člana 93. stav (10) Ustava, koji navodi da Vlada može podnositi ustavna pitanja Ustavnom sudu, a na koji se poziva podnosilac, Sud naglašava da zahtevi koji su podneti po ovom osnovu mogu biti prihvatljivi samo unutar nadležnosti Suda, koja je izričito i jasno propisana u članu 113. stavovi 2 i 3 Ustava.
47. Sud je, kao što je naglasio podnosilac u zahtevu, u svojoj ranijoj sudskoj praksi, primenjujući značenje pojma *“ustavno pitanje”*, razmatrao zahteve koji ne spadaju izričito u granice njegove nadležnosti, koja je propisana u članu 113. stavovi 2 i 3 Ustava. S tim u vezi, Vlada je podnela jedan zahtev Sudu u vezi sa imunitetom poslanika Skupštine Republike Kosovo, za koji je Sud ocenio da predstavlja *“ustavno pitanje”* (vidi slučaj Ustavnog suda KO98/11, *Vlada Republike Kosovo*, presuda od 20. septembra 2011. godine). Takođe, predsednik Republike je tražio od Suda da protumači značenje određenih odredaba Ustava (vidi, npr. slučaj br. KO80/10, *Predsednik Republike Kosovo*, presuda od 7. oktobra 2010. godine; slučaj br. KO97/10, *Vršilac dužnosti*

Predsednika Republike Kosovo, presuda od 28. decembra 2010. godine; slučaj br. KO57/12, Predsednica Republike Kosovo, presuda od 22. oktobra 2012. godine; slučaj br. KO103/14, Predsednica Republike Kosovo, presuda od 1. jula 2014. godine).

48. Na osnovu ovog stanovišta, Sud je proglasio neprihvatljivim zahteve koje je podneo predsednik Republike Kosovo, na osnovu člana 84. stav 9 Ustava, pošto je ocenio da isti ne spadaju u granice člana 113. stavovi 2 i 3 Ustava, i samim tim se ne mogu razmatrati od strane Suda (vidi slučajeve Ustavnog suda KO79/18, *Predsednik Republike Kosovo*, rešenje o neprihvatljivosti od 21. novembra 2018. godine; KO131/18, *Predsednik Republike Kosovo*, rešenje o neprihvatljivosti od 6. marta 2019. godine, i KO181/18, *Predsednik Republike Kosovo*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. juna 2019. godine).
49. Pored toga, Sud primećuje da je sudska praksa Suda koja je ustanovljena u slučaju Suda KO79/18, navedenom u tekstu iznad, bila poznata i podnosiocu zahteva. S tim u vezi, Sud primećuje da je u svom odgovoru u vezi sa zahtevom predsednika Republike Kosovo, u slučaju KO181/18, navedenom u tekstu iznad, premijer izjavio da je *“svoj zahtev [...] i ovog puta, [Predsednik] kao i u slučaju KO79/18 uputio na osnovu člana 84. stav 9., kao i člana 112. stav 1. Ustava. Za ovaj konkretan slučaj, uvek prema objašnjenju Ustavnog suda, izričito se navodi da se on ne bavi tumačenjem pitanja koja se odnose na pravna činjenja ili nečinjenja ustavnih institucija za koja nije ovlašćen prema članu 113. Ustava.*
[...]
Prema tome, imajući u vidu osnov po kojem je podnet zahtev, ne osporavajući pri tom pravo predsednika da pokreće pitanja pred Sudom, očigledno je da zahtev ne ispunjava uslove prihvatljivosti zbog nepostojanja fundamentalnog osnova nadležnosti Suda u vezi sa ovlašćenjima predsednika kao ovlašćene strane, a koja u svemu proističu iz člana 113. Ustava“ (vidi slučaj Ustavnog Suda, KO181/18, naveden u tekstu iznad, stavovi 33 i 34).
50. Stoga, Sud naglašava da je sadržaj odredbe člana 113. Ustava, gledano u celosti, jasan i konkretan u pogledu nadležnosti Vlade koje proističu iz konteksta ovlašćene strane pred Ustavnim sudom. Shodno tome, uprkos potrebi koja se može javiti u praksi za tumačenjem u vezi sa drugim važnim pitanjima koja se tiču nadležnosti Vlade, proizilazi da član 113. Ustava predstavlja glavnu i jedinu osnovnu nadležnost Suda u vezi sa ovlašćenjima Vlade kao ovlašćene strane pred Ustavnim sudom (vidi, *mutatis mutandis*, slučaj Ustavnog suda KO79/18, naveden u tekstu iznad, stav 78).
51. Iz tog razloga, u konkretnom slučaju, Sud još jednom podseća da je podnosilac svojim zahtevom tražio *“Tumačenje akta ostavke premijera Republike Kosovo i definisanje nadležnosti i funkcionisanja Vlade nakon ostavke premijera”*.
52. Sud utvrđuje da podneti zahtev ne spada u granice i nije obrazložen u okviru člana 113. Ustava, što potvrđuje i sam podnosilac zahteva, zbog toga što na osnovu člana 113. stav 2 Ustava, Vlada može podnositi pitanja koja se odnose na saglasnost sa Ustavom zakona, dekreta predsednika i premijera i uredbi Vlade, koji su određeni u članu 113.2 (1) Ustava, kao i statuta opštine, koji je određen u članu 113.2 (2) Ustava.

53. S druge strane, na osnovu člana 113. stav 3 Ustava, Vlada je ovlašćena da podnosi pitanja koja se odnose na situacije sukoba ustavnih nadležnosti Skupštine, predsednika i Vlade; saglasnost predloženog referenduma sa Ustavom; saglasnost objavljivanja vanrednog stanja i mera preduzetih tokom tog stanja sa Ustavom; saglasnost predloženih ustavnih amandmana sa međunarodnim sporazumima i razmatranje ustavnosti procedure sprovođenja, kao i na ustavnost procesa izbora Skupštine.
54. Sud naglašava da se pitanje pravnog statusa Vlade, nakon ostavke premijera, može podneti Sudu samo ukoliko je isto podneto u okviru člana 113. stav 2 Ustava, kada ovlašćene strane mogu osporiti pred Sudom pitanja koja se odnose na saglasnost dekreta premijera, kao i uredbi Vlade sa Ustavom ili na osnovu člana 113. stav 3 Ustava, kao pitanja koja se odnose na situacije sukoba ustavnih nadležnosti Skupštine, predsednika i Vlade.
55. Stoga, na osnovu svega napred navedenog, Sud zaključuje da pitanja koja je podnosilac zahteva pokrenuo pred Sudom ne spadaju u delokrug nadležnosti Ustavnog Suda, kao što je utvrđeno članom 113. Ustava, i iz tog razloga, uprkos njihovoj važnosti i legitimnim dilemama koje se mogu pokrenuti, Sud ne može odgovoriti na postavljena pitanja budući da ista nisu postavljena Sudu u skladu sa procedurama koje su predviđene Ustavom.
56. Shodno tome, u skladu sa članom 113. stav 1 Ustava, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stav 1 Ustava i pravilom 59 (2) Poslovnika o radu, dana 4. septembra 2019. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatif

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi